

принципово важливих проєктів для нашої держави, він мусить допомогти запуснути реформу у сфері управління відходами.

Підсумовуючи вище перераховане можна прийти до висновку що Система політичних, законодавчих, виконавчих,судових заходів що проводяться в межах екологічного розвитку повинна сприяти пріоритетному вирощенню проблем навколишнього середовища. Сьогодні усвідомлення екологічних проблем і масштабу можливих катастроф вимагає спільних зусиль державної влади та органів місцевого самоврядування бізнесу і громадськості.

Список використаних джерел:

1. Поводження з відходами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://solvetp.lviv.ua/mizhnarodnj-dosvid-yak-vyrishuyut-problemu-smittya-v-shvejtsariyi/> (дата звернення: 10.12.2020).

2. Проблеми державного регулювання у сфері поводження з відходами та шляхи їх вирішення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1386/> (дата звернення: 10.01.2021).

3. Системний аналіз сталого розвитку : навч. посіб. для магістрів галузі знань «Управління та адміністрування» / В. П. Бех [та ін.]; за заг. ред. В. П. Бега, М. В. Туленкова / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – Київ: МП Леся, 2015. – 512 с.

Якубенко Б.О.

здобувач,

*Інститут підготовки кадрів
державної служби зайнятості України*

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Важливим фактором успіху функціонування будь-якої економічної системи є наявність високоякісного, конкурентоспроможного кадрового потенціалу. Ринок праці – це, перш за все, динамічний елемент ринкової економіки, система, яка постійно розвивається та самовдосконалюється. Сучасні ринки праці знаходяться в координатах об'єктивних

закономірностей й тенденцій, які притаманні розвитку постіндустріального суспільства та фокусуються в парадигмі нової економіки, як складна багатокомпонентна та динамічна система, що піддається перманентному впливу інформаційних технологій, та сприяє змінам змісту процесу праці, його організації, структурі зайнятості, соціально-трудова відносинах. Парадигма нової економіки є багатокомпонентним процесом, який спрямований на створення умов для самореалізації, професійного, творчого, загальнокультурного розвитку.

Сьогодні в Україні процес соціально-економічного розвитку ускладнений численними системними кризами. Окрім економічної кризи, в державі присутні політична, соціальна та військова кризи. Фактично зараз відбувається деіндустріалізація економіки країни, яка призводить до значних масштабів безробіття. По суті, створена ситуація, коли економічний розвиток повинен узгоджуватися із державними діями, направленими на позитивну соціалізацію суспільства через механізми соціального захисту населення. Економічна політика, що проводиться сьогодні у державі, спрямована переважно на фінансову стабілізацію, послаблення бюджетної кризи, ситуативне подолання виникаючих соціально-економічних проблем.

Стратегія розвитку визначає загальну спрямованість ринку праці в умовах нової економіки на забезпечення адаптації до майбутніх змін та мінливих пріоритетів. Мета стратегії розвитку ринку праці – досягнення і закріплення постійних конкурентних переваг в складній багатокомпонентній та динамічній системі, що піддається перманентному впливу інформаційних технологій та тягне за собою зміни у змісті процесу праці, її організації, структурі зайнятості, соціально-трудова відносинах [1].

Проведений аналіз адаптаційних стратегій показав, що їх можна об'єднати у такі напрями: стратегії стимуляція створення робочих місць нового типу, що призводить до зміни підходів до самої концепції робочого місця, коли замість роботи людина займатиметься реалізацією свого творчого потенціалу, що відповідає трендам мережевого суспільства; стратегії застосування безумовного базового доходу (БВД), що передбачає захист працівників від страху втрати роботу, що призводить до уповільнення поширення технологій та гальмування процесів автоматизації [2].

Реалізація стратегічних напрямів розвитку ринку праці базується на Цілях Сталого Розвитку для України та направлена на бачення

орієнтирів досягнення Цілей сталого розвитку, і містить адаптовані завдання та індикатори для їх моніторингу. Адже, розвинений та стабільний ринок праці означає високий споживчий попит, який здатен принести прибутки компаніям, підвищити рівень життя працівників та бути чинником досягнення соціальної стабільності в країні. Як провідний сегмент ринкової економіки, ринок праці забезпечує розподіл людського капіталу, впливає на рівень економічних та неекономічних вигод від його використання; у свою чергу, людський капітал стає цінністю саме завдяки ринку праці [3].

Стратегічні напрями розвитку ринку праці в умовах нової економіки виокремлені з урахуванням мегатенденцій, що формуватимуть сферу майбутніх трудових відносин, до яких віднесено наступні [4]:

- технологічний прогрес, автоматизація і роботизація, що спричиняє стрімкий розвиток технологічних інновацій, роботизації і штучного інтелекту, що істотно змінюють якість і кількість доступних робочих місць;

- хмарні технології та хмарні обчислення, що надає великі можливості для віддаленої роботи та залучення сторонніх підрядників, підключаючи їх до єдиної системи з можливістю моніторингу та контролю всіх процесів;

- цифровізація особистого простору, що формує доповнену реальність, яка застосовується на робочих місцях у складних виробництвах, формуючи нові способи роботи, спілкування і співпраці в масштабах підприємства;

- великі дані та Інтернет речей, що забезпечує контроль і дистанційне керування в реальному часі багатьма процесами та суб'єктами;

- Гіг-економіка, що призводить до кардинальної зміни ринку праці, його переходу від наявності робочих місць з постійною зайнятістю в одного роботодавця до тимчасових проєктів від різних компаній у одного незалежного працівника.

Ще одним стратегічним напрямом розвитку ринку праці, сформований мегатенденцією, є становлення мережевого суспільства та мережевої економіки, що призводить до поступового зникнення формальної зайнятості, та спричиняє нові форми неформальної зайнятості. Стратегічний розвиток віртуального (електронного) ринку праці, дозволяє значно розширити можливості суб'єктів праці, забезпечити альтернативні сфери професійної і особистісної самореалізації, включити соціально незахищені верстви населення до процесу професійного розвитку.

Отже, стратегічні напрями розвитку ринку праці в умовах нової економіки базуються на мегатенденціях, як потужній силі, що змінює суспільство, а відповідно і робоче середовище, а також дає можливість спрогнозувати моделі розвитку ринку праці. Реалізація стратегічних напрямів розвитку ринку праці в умовах нової економіки відбувається за чотирьох сценаріями розвитку робочого середовища, в залежності від синергії факторів впливу, таких як: фрагментація, індивідуалізм, інтеграція, колективізм.

Архітектоніка механізмів реалізації стратегічних напрямів розвитку ринку праці в умовах нової економіки передбачає послідовне проходження наступних етапів формування: діагностики змін, визначення стану адаптаційних можливостей ринку праці для впровадження інновацій; визначення принципів функціонування механізму; формулювання місії, головної мети та цілей зазначеного механізму; розробки безпосередніх заходів інноваційного впливу на ринок праці. Від ефективності виконання кожного вищевказаних етапів буде залежати ступінь забезпечення інноваційно-динамічного розвитку ринку праці в умовах нової економіки.

Список використаних джерел:

1. Сучасні тенденції розвитку ринку праці в Україні: наукова доповідь / [Джинчарадзе Н.Г., Боков О.В., Гулевич О.Ю., Вітряк Т.Б., Шостак І.В., Куліков Г.Т., Красівський Д.О., Савченко Н.В., Савенко О.О., Літвінчук Л.Й.]. – К.: ІПК ДСЗУ, 2018. – 42 с.
2. Біла С.О. Стратегічні пріоритети розвитку світового ринку праці / С.О. Біла // *Економічний вісник університету*. – 2019. – № 41. – С. 107–119.
3. Цілі сталого розвитку: Україна / Національна доповідь, 2017 р. – 176 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sdg.org.ua/ua/pro-hlobalni-tsili>
4. Майбутнє ринку праці. Протиборство тенденцій, які будуть формувати робоче середовище в 2030 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pwc.com/people/workforce-of-the-future-ukr.pdf